AUGUSTINUS. ETC.
12. Jh.
Seite 101r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26335
Copyright: Admont, Benediktinerstift

malunt defendere q̃ q̃ libet homines adulari. Ex
istunt int̃ fr̃s infirmiores & firmiores amarissime
⁊ periculosissime intentiones. q̃d illi forte si scirent
hoc q̃ sine dubitatione corrigerent. quoq̃ ceta mi
ramur & diligimus. Illos aut̃ ñ corripimus s̃ rogamus
& obsecramus p̃ diuinitatem ⁊ humanitatem xp̃i. & p̃
karitatem sp̃c̃ sc̃i. ne ult̃ ia ponant hoc offendi
culu infirmis p̃ quib̃ xp̃c̃ mortuus ē & dolorem
cruciatũq; nr̃i cordis exagitarent. cũ cogitamus
q̃nto p̃ eius hoc malu addecipiendos homines
imitari possint mali. cũ ineis hoc uident q̃ s̃ ppt
alia tanta bona debitis officiũ xp̃ianę dilectio
nis honoramus. Quisi p̃ hanc ãmonitionem ⁊ poci ob
sectionem nr̃am meo sibi p̃seuerandu ēē putauę
rint. ⁊ nichil aliud faciem q̃ doleamus ⁊ gemamus.
Hoc nouerint sufficit. si seruiu di st̃ miserent. si ñ
miserent. nolo q̃cq̃ grauiu dicere. Hęc itaq; omia
inquib; loquatior fortasse fui q̃ uellem occu
pationes ⁊ tuę & meę. si approbas fac innotescere
fr̃ib̃ & filiis nr̃is. ppter q̃s m̃ es dignatus hoc onus
imponere. ⁊ si aut̃ aliq̃d retibendu ⁊ emendandu
uidet̃ rescriptis tuę beatitudinis noueri.

Explicit aurelii ad eope monachę.

AUGUSTINUS De orando dm.

Xp̃c̃ seruus xp̃i. seruoq; xp̃i Religiosę
famulę di. Prosp̃r in dno̅ dnoq; salutem.
Et petisse te. & p̃misisse me reco
lens. ut de orando do adte aliq̃d scribere. q̃lit